ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94 ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΤΡΙΤΗ 25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1962
ΠΕΡ. Β. ΕΤΟΣ ΙΖ. ΑΡ. ΦΥΛ. 5385

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΖΩΗΣ

Τὸ ἀστέρι φωτίζει τώρα κάποιον κόσμον ἐπιστημονικῆς μαγείας. Τὸ ὄνειρον καὶ ἡ πραγματικότης σχεδὸν ἔχουν συναντηθῆ. Ὁ μῦθος καὶ ἡ ἀλήθεια εἰς τὸν ὑμέναιον τοῦ γεγονότος. Ὁ «Μάρινερ» ἔχει πρὸ πολλοῦ ὑπερβῆ τὸ συναρπαστικὸν αἴνιγμα τῆς Ἀφροδίτης καὶ κομίζει τὴν ἀνθρωπίνην σκέψιν εὐθέως πρὸς τὸν Ἥλιον. Πέραν, ὅμως, αὐτοῦ, μέχρι ποῦ θὰ φθάσῃ, ἆρά γε, ἡ βολὴ τοῦ πνεύματος; Ποῖα ἀχανῆ Σύμπαντα ἀναμένουν νὰ καταστοῦν πεδία ἐρεύνης; Τίποτε δὲν εἶναι ἀπίθανον. Τίποτε δὲν ἀποκλείεται. Ἀλλὰ καὶ τίποτε δὲν εἶναι ὁριστικόν. Ἐνῷ ὁριστικὸν καὶ βέβαιον μένει ἐκεῖνο τὸ ἀνυπέρβλητον μυστηριακὸν γεγονὸς τῆς Βηθλεέμ· ἐκεῖνο τὸ γοητεῦον θαῦμα τῆς λυρικῆς ἁπλότητος, μὲ τὴν ἀκατανίκητον ἑλκτικὴν δύναμιν τῆς βαθείας πνευματικότητός του, μὲ τὴν ἀπαράμιλλον εἰδυλλιακὴν ἀβρότητα τῆς ψυχικῆς δονήσεως, μὲ τὴν λιτὴν φαντασμαγορίαν τῆς ποιητικῆς εὐγλωττίας του. Ναί, τὸ μυστηριακὸν γεγονὸς τῆς Βηθλεέμ, ποὺ ἔγινε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι μελωδία ἀγγέλων· ποὺ ἔγινε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι λαχτάρα διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς γαλήνης· ποὺ ἔγινε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι εὐλαβὴς ὑποδοχὴ τοῦ μεγάλου μηνύματος τῆς ἀγάπης. Αὐτὸ τὸ γεγονὸς καὶ οὐδὲν πλέον ἢ ἔλαττον ἐκυριάρχει ἐπάνω εἰς τὴν πάμφωτον φάτνην. Αὐτὸ ἀπετέλει τὴν καταστατικὴν διακήρυξιν κάποιου νέου Κόσμου, εἰς τὸν ὁποῖον προβάδισμα ἔχει, πρέπει νὰ ἔχῃ, ἡ νομοθεσία τῆς Συνειδήσεως. Αὐτὸ παρεῖχε τὴν ὁδηγίαν διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἀνθρωπίνων δυνατοτήτων. Τὸ μήνυμα — ἡ θριαμβικὴ βεβαίωσις τῆς καλωσύνης, ὅπως ἠνοίγετο, ρόδον μοναδικὸν τῆς παγωμένης νύκτας, μὲ τὰ χείλη τοῦ Θείου Βρέφους...

Ἂς γίνεται ὅ,τι θέλει εἰς τὰ Σύμπαντα, εἰς τὰ ἄστρα ἢ εἰς τὰ σπουδαστήρια τῶν σοφῶν, ποὺ ἀγωνίζονται νὰ καταστοῦν οἱ σύγχρονοι ἰδιότυποι ἀλχημισταί, οἱ ὁποῖοι θὰ μετατρέψουν τὴν χθεσινὴν οὐτοπίαν εἰς σημερινὴν πρᾶξιν. Ὅ,τι θέλει ἂς πραγματοποιῆται μέσα εἰς τὸν ἴλιγγον ἐπικῶν ἄθλων. Θὰ εἶναι ὅλα ἀσυγκρίτως κατώτερα ἀπὸ τὸ Γεγονὸς τῆς Βηθλεέμ. Καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ, θὰ ἔρχεται πάντοτε ἡ στιγμή, ποὺ ὁ κατάκοπος ἀπὸ τὴν περιπέτειαν νοῦς θὰ στρέφεται μὲ τὴν συγκλονιστικὴν καὶ συγχρόνως τὴν δημιουργικὴν ἐλπίδα νὰ εὕρῃ ὅ,τι χρειάζεται, διὰ νὰ προσλαμβάνῃ ἐγκυρότητα καὶ ἀξίαν: Τὴν ψυχήν. Εἰς τὴν Βηθλεὲμ θὰ εἶναι ἀμετάθετον τὸ κέντρον τῆς ἀληθινῆς ζωῆς, μὲ τὸ ὑψηλὸν περιεχόμενόν της, μὲ τὴν ἠθικήν της δομήν, μὲ τὴν ἄσβεστον ἀκτινοβολίαν της. Διότι ἐκεῖ, εἰς τὸ θεῖον λίκνον, ἀπετέθη ἡ σώζουσα δύναμις, ἡ ἐντολὴ τῆς λυτρώσεως. Ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς ἦλθε, διὰ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν ὕπαρξιν ὑπεράνω παθῶν, μικροτήτων καὶ ἰδιοτελειῶν. Καὶ διὰ νὰ τὴν χειραγωγήσῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς μεγάλης ἀγαθοποιΐας.

Θὰ ἔρχεται διαρκῶς τὸ Θεῖον Βρέφος. Καὶ ἡ Γέννεσις εἰμπορεῖ νὰ μυσταγωγῆται ἐντὸς τῆς ψυχῆς. Ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχει ἡ Βηθλεέμ. Ἀρκεῖ αὐτὸς νὰ θέλῃ τὸν προσανατολισμόν. Ἀρκεῖ αὐτὸς νὰ προσπαθῇ νὰ τὴν ἴδῃ. Διὰ τῆς πίστεως καὶ μόνον δι' αὐτῆς ἡ δικαίωσις εἰμπορεῖ νὰ καταστῇ πλήρης, ἀκεραία, ἄρτιον μέγεθος γαλήνης, εἰρηνεύσεως, μεγαλουργίας. Καὶ τότε ὁ Κόσμος δὲν θὰ τρέμῃ τὰ ἴδια αὐτοῦ μεγαλουργήματα — αὐτά, ποὺ σήμερον ἀποτελοῦν καὶ τὸ ἐφιαλτικόν του ἄγχος. Διότι διὰ τὴν αὔριον ἡ ὁδὸς θὰ χαράσσεται ἀπὸ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἄστρου τῶν Μάγων, ποὺ θὰ ἔρχωνται διὰ νὰ προσφέρουν τὰ δῶρα τῆς εὐγνωμοσύνης εἰς τὸν Σωτῆρα. Εἰς τὸ Θεῖον Βρέφος, ποὺ κατῆλθεν εἰς τὴν γῆν διὰ νὰ θωρακίσῃ τὴν ζωὴν μὲ τὴν ἡμέρωσιν τῶν ἠθῶν, μὲ τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν, μὲ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εἰρήνην...

Π.

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΛΙΣΤΙΚΗΝ ΕΠΟΧΗΝ ΜΑΣ

ΑΣ ΕΠΑΝΑΦΕΡΩΜΕΝ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ & ΤΟ ΣΦΡΙΓΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

Καρπὸς θὰ ἦτο ἀσφαλῶς ἕνα παγκόσμιον αἴσθημα φιλαλληλίας, ἑνότητος καὶ εἰρήνης

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀθηναγόρας ἀπηύθυνεν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων μήνυμα πρὸς τὸν Ἱερὸν Κλῆρον καὶ τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὸ ὁποῖον μεταξὺ τῶν ἄλλων τονίζει τὰ ἑξῆς:

«Ἡ μεγάλη τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν ἑορτὴ ἀνατέλλει καὶ σήμερον, τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ Θεοῦ, παρὰ τὴν κατέχουσαν τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων συνοχήν. Καὶ ἀντιθέτως πρὸς τοὺς δαιμονικοὺς τῶν πολεμικῶν ὀργάνων ἤχους, ἡ τοῦ Χριστοῦ γέννησις ἐν φωναῖς οὐρανόθεν καὶ ἐν προσδοκίαις ἀγαθαῖς ἀπὸ τῆς Γῆς, ἐπισκέπτεται ἡμᾶς συνηχοῦντος τοῦ γλυκέος ὕμνου τῶν Ἀγγέλων: «Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη». Ἰδοὺ τὸ ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ γεννήσει ἀποκαλυπτόμενον μυστήριον τῆς τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας, ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ. Ἀλήθεια ὄντως μεγάλη ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ. Πολλαχῶς ἐπιμαρτυρουμένη καὶ οἱωνεὶ ψηλαφουμένη πάντοτε ἐν πάσῃ διαφαινομένη καὶ δι' ὅλων τῶν καθ' ἡμᾶς συνθηκῶν καὶ κατ' ἄνθρωπον συμβατικοτήτων διαπορευομένη, ὑφαίνει δι' ὁρατῶν ἅμα καὶ ἀοράτων τὴν ζωὴν ἡμῶν καὶ διαρθροῖ ἡμᾶς εἰς ἓν ὅλον, εἰς μίαν πληρότητα, εἰς ἕνα κόσμον, τὸν κόσμον τῆς ἀπολύτου δεσποτείας τοῦ Κυρίου.

»Δὲν ἀποκρύπτομεν ἐν τούτοις, ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς παρούσης ἐποχῆς εἶναι ἀναντιρρήτως πνεῦμα ἀντιχριστιανικὸν συγκεκροτημένον ἐμφανῶς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας. Καθῆκον λοιπὸν αὐτῆς ἐπιτακτικὸν καὶ ἐπεῖγον ἐστὶ ἵνα προβάλῃ τὸν Χριστὸν καὶ διερμηνεύσῃ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὸ ἀπολυτρωτικὸν Αὐτοῦ ἔργῳ, λόγῳ καὶ πράξει ἐξ ἑαυτῆς πρὸς ἑαυτήν, πρὸς τὰ καθ' ἕκαστα τέκνα αὐτῆς καὶ πρὸς ἀλλήλας. Μετ' ἀνυστάκτου ὅθεν συνειδήσεως καὶ βαρυτάτης εὐθύνης ἕκαστος Χριστιανός, οἱ Χριστιανοί, ὑμεῖς καὶ οἱ ἁπανταχοῦ, ἡ Διοικοῦσα Ἐκκλησία καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, δεῦτε καὶ ἐπαναφέρωμεν τὸ ἀκαταμάχητον πνευματικὸν καὶ ψυχικὸν σφρῖγος τοῦ Χριστιανισμοῦ τῶν πρώτων αἰώνων καὶ ἂς ἐγχύσωμεν εἰς τὸν ὀργανισμὸν ἑνὸς ἑκάστου ἐξ ἡμῶν καὶ τῆς οἰκουμένης τὸ μήνυμα τῶν Χριστουγέννων.

»Καρπὸς αὐτοῦ θὰ ἦτο ἀσφαλῶς ἓν παγκόσμιον αἴσθημα φιλαλληλίας, καταλλαγῆς, ἑνότητος εἰρήνης ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς γῆς, πνέον καὶ πληροῦν τοὺς αἰῶνας καὶ τοὺς χώρους πάντας.

»Τὴν πολυποίκιλον σοφίαν τοῦ Θεοῦ διαβλέποντες καὶ ἡμεῖς πάντοτε — προσθέτει ἡ Αὐτοῦ Παναγιότης εἰς τὸ Μήνυμά του— ἐν τοῖς πράγμασι τοῦ κόσμου, μάλιστα δὲ ἐπ' ἐσχάτων διαγραφομένην, ὑπέρθεν τῆς ζωῆς τῆς ἀνθρωπότητος, διεκηρύξαμεν αὐτὴν ὑπὲρ ἐπέκεινα συνόρων φυλῆς, χρώματος καὶ γλώσσης, ἐθνικότητος καὶ θρησκείας. Ἀποβλέποντες δὲ καὶ ἐν πᾶσιν ἀναγνωρίζοντες ἐν εὐγνωμοσύνῃ τὸν δάκτυλον τῆς Θείας Προνοίας, ἀπευθύνομεν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν πρὸς τοὺς σεβασμίους καὶ προσφιλεῖς ἡμῖν Ἀρχηγοὺς Πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς καὶ τοὺς Χριστιανοὺς αὐτῶν τῶν πατρικῶν πρὸς Ὑμᾶς, ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ συλλειτουργοὺς καὶ τέκνα ὑμῶν ἐν Κυρίῳ ἐπιπόθητα, τὰ ἐνταῦθα καὶ ἁπανταχοῦ, εὐχόμενοι πᾶσιν ὑγείαν, τὴν χαρὰν τῶν Χριστουγέννων καὶ τὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἁγίας ταύτης ἑορτῆς, ἐν ἀγαλλιάσει πολλῇ καὶ πίστει βεβαίᾳ, ὅτι ὁ ἐνανθρωπήσας Θεὸς οὐκ ἐγκαταλείψῃ τὸν περιούσιον λαὸν αὐτοῦ πειραχθῆναι ὑπὲρ ὃ δύναται, ἀλλὰ ἀποστελῇ τὴν Χάριν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους Αὐτόν, τὴν δὲ φιλάνθρωπον ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ, ἀντιδίδοντες, ἂς διαβιώσωμεν φιλανθρώπως πρὸς ἀλλήλους, ἀσκοῦντες τὴν ἀγάπην καὶ τὴν φιλαλληλίαν τοῖς πᾶσιν, μάλιστα δὲ τῆς χρείαν ἔχουσιν, ἀποβλέποντες εἰς τὴν μετάδοσιν τῆς ἀπὸ τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος χαρᾶς καὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἑορτῶν ἀγαλλιάσεως καὶ εὐτυχίας πᾶσι τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακράν, τοῖς συνανθρώποις ἡμῶν, τὸν δὲ ἐπὶ θύραις ἐνιαυτὸν ὑγιεινόν, εὐλογημένον ἀπὸ Θεοῦ, εὐτυχῆ καὶ ἅγιον».

ΕΝΕΣΚΥΨΕ ΒΑΡΥΤΑΤΟΣ ΧΕΙΜΩΝ

ΠΟΛΙΚΟΝ ΨΥΧΟΣ ΠΛΗΤΤΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΠΕΚΛΕΙΣΘΗΣΑΝ ΠΟΛΛΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΑΙ ΑΡΤΗΡΙΑΙ ΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜΕΙΣ ΕΙΣ ΠΑΡΝΗΘΑ

ΚΥΜΑ ΨΥΧΟΥΣ ΕΙΣ Δ. ΕΥΡΩΠΗΝ ΕΚ ΣΙΒΗΡΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Βαρύτατος χειμὼν ἐπεκράτησε τὰς τελευταίας ἡμέρας εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν καὶ ἡ χιὼν ἐκάλυψε τόσον τὰ ὀρεινὰ ὅσον καὶ τὰ πεδινὰ διαμερίσματα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀποκλεισθοῦν πολλαὶ κεντρικαὶ ἀρτηρίαι καὶ νὰ παγιδευθοῦν πολλὰ αὐτοκίνητα, εὐτυχῶς ὅμως ἄνευ θυμάτων.

Εἰς τὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς ἔπιπτε χιονόνερον ἐντὸς τῆς πόλεως, ἐνῷ εἰς τὰ βόρεια κράσπεδα αὐτῆς ἔπιπτε χιών.

Χθὲς ὅλα τὰ ὑψώματα ἐνεφανίσθησαν μὲ τὸν πάλλευκον μανδύαν των καὶ μόνον περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐπεκράτησεν αἰθρία.

Εἰς τὴν Πάρνηθα ἀπεκλείσθησαν 130 ἐκδρομεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐπαγιδεύθησαν καὶ τὸ ξενοδοχεῖον «Μὸν Παρνὲς» ἀπεμονώθη ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Συνεργεῖα ἐκχιονιστήρων ἐχρειάσθη νὰ ἐργασθοῦν ἐπὶ ὥρας διὰ νὰ ἀνοίξουν δίοδον. Ἡ ὁδὸς τῆς Πάρνηθος ἀπεκλείσθη καὶ τὰς πρωϊνὰς ὥρας ἀπὸ τὰς χιονοπτώσεις τῆς νυκτὸς καὶ ἐχρειάσθη καὶ πάλιν ἐργασία ὡρῶν διὰ τὴν διάνοιξίν της.

Εἰς τὸ Αἰγαῖον καὶ τὸν Σαρωνικὸν ἐπεκράτησε τὴν Κυριακὴν καὶ χθὲς μέχρι τῆς μεσημβρίας σφοδροτάτη τρικυμία καὶ βίαιος ἄνεμος 7 μποφόρ, ἐκ τοῦ 10 τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου.

Δραματικὴ ἐπίσης ἦτο ἡ διάσωσις 4 ἁλιέων, οἱ ὁποῖοι, ἐπιβαίνοντες δύο μικρῶν λέμβων, ἀνεχώρησαν ἐκ Βαρκίζης τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς δι' ἁλιείαν. Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ τρικυμία ἐδυνάμωσε καὶ οἱ ἁλιεῖς, μὴ δυνηθέντες νὰ ἐπιστρέψουν εἰς Βάρκιζαν, κατέφυγον, μετὰ δραματικὴν πάλην πρὸς τὰ κύματα, εἰς τὴν νησίδα Ποντικονήσι, ὅπου περὶ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας τοὺς ἀνεῦρε καὶ τοὺς διέσωσε τὸ ἐρευνῶν ἀπὸ τῆς πρωΐας ναυαγοσωστικὸν «Φανὴ Βερνίκου».

Ὁ αὐτὸς βαρτύτατος χειμὼν ἔχει ἐνσκήψει εἰς Θεσσαλίαν, Πελοπόννησον καὶ τὴν Βόρειον Ἑλλάδα.

Ἕνας 14ετὴς ποιμὴν εὑρέθη νεκρὸς ἀπὸ τὸ ψῦχος εἰς τὴν θέσιν Λῶτσες τοῦ χωρίου Παρθενῶν τῆς Μακεδονίας.

Ἕνα ἔκθετον βρέφος εὑρέθη νεκρὸν ἐπὶ τῶν χιόνων εἰς χωρίον τῶν Τρικάλων. Αἱ ἀρχαὶ ἀναζητοῦν ἤδη τοὺς ἐγκληματίας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐδίστασαν νὰ ἐναποθέσουν τὸν προϊὸν τοῦ ἀνόμου ἔρωτός των εἰς τὴν χιόνα.

Εἰς πλείστας περιοχὰς ἔχουν διακοπῆ αἱ συγκοινωνίαι. Εἰς τὴν Χαλκιδικήν, ὅλαι αἱ ὁδοὶ εἶναι ἀποκεκομμέναι, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὸν Ἕβρον.

Αἱ χιονοθύελλαι ἐμαίνοντο τὴν Κυριακὴν εἰς ὁλόκληρον τὸν νομὸν Τρικάλων καὶ τὸν νομὸν Λαρίσης. Ἡ χιὼν ἐντὸς τῶν Τρικάλων ἔφθασε τὰ 0,20 μ. καὶ εἰς τὰ ὀρεινὰ ὑπερέβη τὸ 1,50 μ. Ἡ δίοδος τῆς Κατάρας ἀπεκλείσθη καὶ αἱ χιόνες ἔφθασαν εἰς ὕψος 2 μέτρων.

Αἱ προβλέψεις τοῦ Ἀστεροσκοπείου εἶναι, ὅτι δριμύτατον ψῦχος θὰ ἐπικρατήσῃ καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς 24ωρον τῶν Χριστουγέννων, ἀλλὰ προβλέπεται αἰθρία καὶ ἡ κατάπαυσις τῶν χιονοπτώσεων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24.— Δριμὺ ψῦχος ἐνέσκηψεν ἀπὸ τοῦ Σαββάτου εἰς ὁλόκληρον τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην, προερχόμενον ἐκ Σιβηρίας, ὅπου ἐπικρατοῦν ἰδιαιτέρως ὑψηλαὶ πιέσεις.

Χθὲς τὴν πρωΐαν τὸ θερμόμετρον ἐδείκνυεν 22 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδὲν εἰς Νυρεμβέργην, 21ο ὑπὸ τὸ μηδὲν εἰς Μόναχον, 16ο εἰς τὴν Βαρσοβίαν, 20ο εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ 40ο εἰς τὴν Λαπωνίαν.

Ἰδιαιτέρως χαμηλαὶ θερμοκρασίαι ἐσημειώθησαν ἐπίσης καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν. Εἰς τὴν Μασσαλίαν ἤρχισε πίπτουσα χιὼν ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς Κυριακῆς καὶ ὁ λιμὴν προσέλαβε πολικὴν ὄψιν.

Ψῦχος δριμύτατον ἐπίσης ἐνέ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 8ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ

Ἔξω βογγοῦν πιὸ δυνατὰ τὰ ἔλατα καὶ ἡ φωτιὰ τρίζει καὶ ἠχάει κάποιο παληὸ τραγοῦδι. Στὴν ἥσυχη καμαροῦλα ὅλα εἶναι γνωστὰ καὶ μπιστευμένα. Τὸ τραπέζι καὶ τὸ ἀρμάρι εἶναι αὐτὰ τὰ ἴδια, ποὺ τὰ φωτίζει ἡ λάμπα κάθε βράδυ. Καὶ τὸ ρολόϊ τοῦ τοίχου πάλι τὸ ἴδιο εἶναι, γιατί τ' ἀκούει χρόνια τώρα νὰ φλυαρῇ καὶ νὰ λέῃ τὰ ἴδια πράματα. Τὸ φεγγάρι κρύβεται ἔξω σιωπηλά, μέσα σὲ κρύα σύννεφα καὶ τὰ παγανὰ ἀποβραδὺς χώνονται στῆς γωνιὲς τοῦ σπιτιοῦ κι' ὅλο κάνουνε ζημιές. Καὶ ἡ γάτα, σὰ μάγισσα, γλυστράει μὲς τὴ νύχτα καὶ κάνει βόλτες πάνω στοὺς στοιχειωμένους δρόμους. Κι' ὅλα εἶναι σκυθρωπὰ καὶ σοῦ κάνουν τρόμο νὰ τὰ κυττᾶς, σὰν νὰ φωλιάζουν γύρω κουκουβάγιες καὶ ξωτικά.

Μὰ δὲν ἦρθε ἡ ὥρα ἡ σωστὴ νὰ εἰπωθῇ ὁ σωστὸς ὁ λόγος καὶ ν' ἀνθίσῃ ἡ εἰκόνα τοῦ νεογέννητου κοντά μας, ποὺ θάχῃ στὰ ματάκια του τὴ γαλανὴ ἀστέρινη λάμψη τ' οὐρανοῦ. Τὴν ὥρα αὐτὴ θαμοχαράζει καὶ τὸ μεσονύχτι φεύγει ἀνατριχιασμένο. Τὰ ἔλατα βουΐζουνε πιὸ δυνατὰ ἀκόμα καὶ ὅλα ἀρχίζουν νὰ ξυπνοῦνε. Τοῦ βουνοῦ τὰ φαράγγια ἀντιλαλοῦν καὶ μὲς στὰ σπλάχνα τους ἀναταράζεται κάτι σὰν ἄνοιξη. Μάτι κακοῦ δὲν τάχει ἰδωμένα ὅλα αὐτά, ἀλλὰ ἐσὺ κάτσε, κοριτσάκι, ἐδῶ κοντά, στὸ χαμηλὸ παραθυράκι καὶ κύττα τὸ φεγγαράκι τί περίεργες ματιὲς ρίχνει στὴν πλάση. Κάθεται ἡ μικρούλα στὸ σκαμνάκι κι' ἀκουμπᾶ τὸ κεφαλάκι της στὰ γόνατα τῆς γιαγιᾶς καὶ ἐκείνη τὴν ἀγκαλιάζει μὲ τὴν καλόκαρδη ἀχτίνα τῶν ματιῶν της. Καὶ στὴν ἥσυχη καμαροῦλα, τὰ πάντα τοὺς κυττάζουν ἐμπιστευμένα. Τὸ ρολόϊ λέει τὰ δικά του. Καὶ ἡ γιαγιά, ποὺ τὴ βιάζει τὸ μυστήριο τῆς νύχτας, λέει τὸ παραμύθι της χωρὶς νὰ σταματήσῃ οὔτε λεπτό.

Ἔτσι ἀρχίζει τὸ ὄνειρο... Καὶ ἄστρα μεγάλα σὰν ἥλιοι βλέπουν κάτω τὴ γῆ. Μέσα στὰ θεόρατα κύπελλα τῶν κρίνων πλημμυρίζουν κύματα ἀπὸ ἀκτῖνες. Κύτταξε, ἀλήθεια, πῶς ἀντιφεγγίζουνε ὅλα γύρω... Κύτταξε τὸ μάλαμα καὶ ἡ λαμπάδες τί φλόγες ποὺ πετοῦνε. Τί ἀνάδοση ἔχουν οἱ κρίνοι! Ἔγιναν κιόλας στῆλες καὶ σηκώνονται ψηλὰ ὡς τὰ οὐράνια. Τὸ σπιτάκι μας γίνηκε παλάτι καὶ σὺ πριγκίπισσα. Κι' ὅταν τὸ ρολόϊ πῇ τὸ σωστὸ λόγο, θ' ἀνθίσῃ ἡ εἰκόνα τῆς γέννησης παντοῦ... Καὶ θὰ φύγῃ ἡ βαρειὰ καταχνιά, ποὺ ταράζει τὴ χαρὰ τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ κοριτσάκι κοιμᾶται βαθειά!!! Ἡ χρυσὲς μποῦκλες τοῦ ἔχουν σκεπάσει τὸ πρόσωπο. Ἀκούει στὸν ὕπνο του τὰ πράσινα δάχτυλα τοῦ ἐλάτου νὰ χτυπάνε τὸ παράθυρό του... Βάζει τὰ κρινοδάχτυλά του κάτω ἀπὸ τὸ προσκέφαλό του καὶ βλέπει συνέχεια τ' ὄνειρό του τὸ λαμπρό. Βλέπει τὴ χρυσῆ κορώνα τοῦ ἥλιου νὰ τὴ φορῇ ἕνα παιδάκι. Καὶ στὰ πόδια του, ἥμεροι κόλακες, τὰ πρόβατα, σκύβουν τὰ κεφάλια. Τὰ πουλιὰ εἶναι οἱ βασιλικοὶ μουσικοί. Οἱ καταρράχτες μουρμουρίζουν γλυκόλαλα τραγούδια καὶ μέσα στ' ἀγαπημένα μάτια τοῦ νεογέννητου ἁπλώνεται ἕνα ὁλόκληρο βασίλειο οὐρανοῦ.

Ἡ μικρούλα εἶχε ξυπνήσει, τρίβει τὰ ματάκια της καὶ θυμᾶται τ' ὄνειρό της. Ὄμορφος ἥλιος φωτίζει τὴ κάμαρά της. Ἡ καταχνιὲς ἔχουνε σκορπίσει, ὅπως καὶ τὰ φαντάσματα στὸ τρίτο λάλημα τοῦ πετεινοῦ. Ἦχοι γεμάτοι μυστήριο ἀντιβουΐζουν καὶ κάποια καμπάνα γιορτῆς σημαίνει. Κάθεται καὶ σκέπτεται τ' ὄνειρό της. Νᾶταν ὄνειρο τάχα; Τὰ μικρὰ ὅμως βλέπουν τὴν ἀλήθεια κι' ἂς μὴ τὴν πιστεύουν οἱ μεγάλοι.

ΕΥΑ

ΠΡΟΣΦΟΡΑ τοῦ κ. Νίκου Βέτσου διὰ πλημμυροπαθεῖς

Ὁ δήμαρχος Πατρέων κ. Νῖκος Βέτσος προσέφερεν ἐκ μέρους τῆς ἐπιχειρήσεώς του 600 ζεύγη καλτσῶν νάϋλον καὶ 2796 ζεύγη παιδικῶν καλτσῶν ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν, συνολικῆς ἀξίας τριάκοντα καὶ ἄνω χιλιάδων δραχμῶν.

Διὰ τῆς προσφορᾶς αὐτῆς τοῦ κ. Βέτσου ἐπλουτίσθησαν ἔτι περισσότερον τὰ δέματα, τὰ ὁποῖα ἑτοιμάζει ἡ Μητρόπολις ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν.

Η «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ» καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ συνάδελφοι, δὲν θὰ ἐκδοθῇ τὴν Τετάρτην, λόγῳ τῆς ἀργίας τῶν Χριστουγέννων.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΙΝ ΤΗΣ ΚΟΥΒΑΣ

Εἶχον ἐπισημανθῆ ἕξη σοβιετικὰ ὑποβρύχια

ΔΕΝ ΕΙΧΟΝ "ΑΤΟΜΙΚΟΥΣ,, ΚΙΝΗΤΗΡΑΣ

ΝΑΥΤΙΚΗ ΒΑΣΙΣ ΓΚΟΥΑΝΤΑΝΑΜΟ, 24.— Ὁ ναύαρχος Ἄντερσον, ἀρχηγὸς τῶν ναυτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐδήλωσεν ὅτι ἓξ Σοβιετικὰ ὑποβρύχια εἶχον ἐπισημανθῆ ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανικοῦ ναυτικοῦ κατὰ τὴν περίοδον τῆς Κουβανικῆς κρίσεως.

Ὁμιλῶν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, ὁ ναύαρχος Ἄντερσον ἐβεβαίωσεν, ὅτι τὰ Σοβιετικὰ ὑποβρύχια εἶχον ἐπισημανθῆ καὶ φωτογραφηθῆ ὑπὸ τῶν πληρωμάτων τοῦ Ἀμερικανικοῦ στόλου, κατόπιν παρακολουθήσεώς των, μέχρι τῆς στιγμῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἦσαν ὑποχρεωμένα νὰ ἀναδυθοῦν.

Ὁ ναύαρχος προσέθεσεν, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ὑποβρυχίων, τὰ ὁποῖα δὲν διέθετον ἀτομικοὺς κινητῆρας.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΟΥ ΔΙΑΦΘΑΡΗΣΕΤΑΙ

ΤΟ ΑΦΘΑΡΤΟ ΜΗΝΥΜΑ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΚΛ. Β. ΠΑΡΑΣΧΟΥ

Ὁ Πασκὰλ λέει: «Ὁ Χριστὸς θὰ βρίσκεται σὲ ἀγωνία ὡς τὸ τέλος τοῦ κόσμου· γιὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ κοιμηθεῖ κανένας σ' ὅλονε τοῦτο τὸν καιρό». Σὲ ἀγωνία θὰ βρίσκεται ὁ Ἰησοῦς, γιατί; Γιατὶ ἦρθε νὰ σώσει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἔσωσε ἐλάχιστους καὶ γιατὶ θὰ εἶναι πολλοί, πάμπολλοι, πάντα, ἐκεῖνοι ποὺ θ' ἀμφιβάλλουν, ποὺ δὲ θὰ πιστεύουν, ποὺ θὰ προδίδουν τὸ λόγο του, ποὺ δὲ «θὰ γυρεύουν βογγῶντας» — αὐτοὶ ἔχουν κιόλας σωθεῖ, ὑπάρχει ἐλπίδα νὰ σωθοῦνε — ἀλλὰ ποὺ θ' ἀναπαύονται στὴ βεβαιότητα τῆς ἀπιστίας τους. Μπορεῖ νὰ εἶναι ἥσυχος ὁ ἄπιστος, κρυφότερα ἢ φανερώτερα, νὰ μὴ ἐφορμᾶ, κάθε τόσο, κάθε στιγμή, μέσ' ἀπὸ τὴν ἀπιστία πρὸς τὴν πίστη, νὰ μὴ εἶναι ὁλάκερος μιὰ λαχτάρα γιὰ πίστη; Μπορεῖ. Πλῆθος τέτοιοι ἄνθρωποι πέρασαν ἀπὸ τὸν κόσμο, πλῆθος έτοιους ἀνθρώπους συναντοῦμε κάθε μέρα. Ἀκόμα δὲν ξεχνῶ τὸν πολὺ μορφωμένο Ἕλληνα γιατρό, ποὺ μοῦ εἶπε κάποτε κοφτά, κατηγορηματικά: «Πρόβλημα μεταφυσικὸ δὲν ὑπάρχει γιὰ μένα». Κ' ἐκεῖνον τὸν ἄλλον, Ἕλληνα γιατρὸ ἐπίσης ποὺ μοῦ ἔλεγε ἤρεμα, ψύχραιμα, καὶ μ' ἕνα παράξενο χαμόγελο ἀνθρώπου βέβαιου γιὰ ὅ,τι λέει καὶ ποὺ τὸν ἱκανοποιοῦσε, τὸν εὐχαριστοῦσε, θαρρεῖς ἡ βεβαιότητά του: «Ὅταν πεθάνω, θὰ διαλυθῶ στὰ τριάντα τόσα στοιχεῖα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦμαι».

Πάλιν θὰ θυμηθῶ τὸν Πασκάλ. Ὁ μεγάλος αὐτὸς χριστιανὸς ἀπορεῖ πῶς οἱ ἄνθρωποι ἐνῶ βλέπουν «νὰ τοὺς ζώνουν ὁλοῦθε ἄπειρα ποὺ τοὺς καταπίνουν σὰν ἕνα μόριο, σὰν ἕνα ἴσκιο ποὺ δὲ βαστᾶ παρὰ μία στιγμή, δίχως ἐπάνοδο», δὲν κάνουν τὴν ἔρευνα γιὰ τὴν τύχη τῆς ψυχῆς τους, ποὺ τοὺς ἀπασχολεῖ, ποὺ εἶναι — ἡ ἀμφιβολία τους γιὰ τὴν τύχη τῆς ψυχῆς τους — ἡ πιὸ μεγάλη τους δυστυχία, ἀπορεῖ πῶς δὲν κάνουν οἱ ἄνθρωποι τούτη τὴν ἔρευνα κύρια καὶ σοβαρώτερη ἀπασχόλησή τους. Ἀκόμα περισσότερο ἀπορεῖ κανεὶς πῶς πολλοὶ ἄνθρωποι τὸ παίρνουν ἀπόφαση ὅτι ὅλα τελειώνουν ὅταν τελειώνει ἡ ζωὴ τοῦ σώματος καὶ εἶναι βέβαιοι γι' αὐτό, καὶ ἡσυχάζουν, δὲν ἀνησυχοῦν παρὰ μονάχα γιατὶ κάποτε θὰ τελειώσει ἡ ζωὴ τοῦ κορμιοῦ τους.

Καὶ αὐτοὺς — τοὺς ἄθεους καὶ τοὺς ἄθρησκους — θὰ ἤθελε νὰ σώσει Ἐκεῖνος ποὺ ντύνεται αὔριο τὸ ἀνθρώπινο περίβλημά του, ἴσως αὐτοὺς προπάντων· τελειωτικὰ δὲ χάνεται ποτὲ κανείς, πάντα εἶναι ἀνοιχτὸς ὁ δρόμος τοῦ γυρισμοῦ γιὰ τὸν ἄσωτο, καὶ αὐτὸν συμπονεῖ περισσότερο καὶ σ' αὐτὸν γέρνει μὲ πιότερη ἀγάπη ὁ Θεάνθρωπος, γιατὶ ξέρει ὅτι ὁ ἄπιστος ἔχει μεγαλύτερη ἀνάγκη ἀπὸ τὴ βοήθειά του. Δυσανασχετεῖ κάποτε, ἀγανακτεῖ, ὁ πρᾶος, ὁ γαλήνιος, ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς, γιὰ τὴν ἀπιστία ποὺ συναντᾶ, καὶ ὁ λόγος του γίνεται τότε τραχύς: «Ὦ γενεὰ καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν, ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετέ μοι αὐτὸν (τὸν σεληνιαζόμενο) ὧδε». Ὀργίζεται ὁ Ἰησοῦς. Ἀλλὰ καὶ ἡ ὀργή του εἶναι ἀγάπη. Θέλει νὰ φωτίσει, νὰ συντρέξει, νὰ σώσει, τίποτε ἄλλο. Καὶ νὰ διδάξει, νὰ κάνει ὅσο γίνεται πιὸ χειροπιαστὸ τὸ δίδαγμά του. Μόλις γιατρέψει τὸν σεληνιαζόμενο, οἱ μαθητές του τὸν πλησιάζουν καὶ τὸν ρωτοῦν γιατὶ δὲ μπόρεσαν νὰ τὸν γιατρέψουν αὐτοί. Κ' Ἐκεῖνος ἀπαντᾶ: «Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν».

Σὲ ὅλων λοιπὸν τὶς ψυχὲς θέλει νὰ σπείρει τὸ λόγο του, γιατὶ πιστεύει ὅτι ὅλοι μποροῦν νὰ σωθοῦν. Λέει τί φέρνει στὸν ἄνθρωπο καὶ συγχρόνως τονίζει, ὑπογραμμίζει κάθε στιγμή, πόσες δυσκολίες πρέπει νὰ νικήσει ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ κάνει τὴν «καινὴ ἐντολή» πεποίθηση, βίωμα καθημερινό, οὐσία του ψυχικὴ καὶ πνευματικὴ ἀλλὰ καὶ πράξη. Γιατί, μὴν τὸ ξεχνοῦμε, δὲν ἀρκεῖται ὁ Ἰησοῦς στὸν «δυνάμει» χριστιανό· θέλει νὰ εἶναι καὶ «ἐνεργείᾳ»: «Οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔργα ἔχῃ, νεκρά ἐστι καθ' ἑαυτήν» (Ἰάκ. Β. 17). Τὰ ἔργα ὅμως πραγματώνονται μέσα στὶς κοινωνίες καὶ ὄχι στὶς ἐρημιές, καὶ νὰ γιατὶ ἀπὸ αὐτὴ τὴν πλευρὰ τουλάχιστον, τῆς δράσης, δράσης ποὺ συμπληρώνει τὴν ἔφεση καὶ ποὺ χωρὶς αὐτὴν ἡ ἔφεση μένει διάθεση ἁπλή, σκέτο αἴσθημα, ὁ μοναστικὸς βίος, ἱστορικὰ δικαιωμένος καὶ ποὺ πρόσφερε ἐξαίσια ἄνθη πνευματικὰ καὶ μερικοὺς θαυμαστοὺς χριστιανούς, δὲν εἶναι σύμφωνος μὲ τὸ βαθύτερο νόημα καὶ αἴτημα, τὸ ἄμεσα, τὸ ὁρατὰ ἐνεργητικό, τοῦ χριστιανισμοῦ. Μπορεῖ ὁ μοναχὸς ποὺ ἔγραψε τὴ «Μίμηση» καὶ ποὺ ἐκφράζει τὸ πιὸ γνήσιο πνεῦμα τοῦ μοναστικοῦ βίου, νὰ λέει: «Κλεῖστε τ' αὐτιά σας στοὺς μάταιους θορύβους τοῦ κόσμου καὶ θὰ βρῆτε ἀρκετὸ καιρὸ γιὰ τοὺς ἅγιους στοχασμούς. Οἱ μεγαλύτεροι Ἅγιοι ἀπόφευγαν, ὅσο τοὺς ἦταν βολετό, τὴν ἐπικοινωνία μὲ τοὺς ἀνθρώπους καὶ προσπαθοῦσαν νὰ ζοῦν μυστικὰ μὲ τὸ Θεό». (Βιβλ. Α. κεφ. 20). Ὅμως, ἡ ἀγάπη, κορύφωμα καὶ πεμπτουσία τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ τὸ «ἀγαπήσεις τὸν πλησίον του ὡς σεαυτόν», «μεγάλη» ἐντολή, ὅμοια μὲ τὴν πρώτη, δὲν παίρνουν ὅλο τὸ νόημά τους, δὲν πραγματώνονται παρὰ ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους.

Καὶ ἀκριβῶς, ἡ βίωση ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὄχι ἡ ἐρημιά, δημιουργεῖ τὶς δυσκολίες ποὺ πρέπει νὰ τὶς νικήσεις γιὰ νὰ πεῖς τὸν ἑαυτό σου χριστιανό. Ὅλες οἱ ἐντολὲς στὴ συμπεριφορά μας ἀπέναντι τῶν ἀνθρώπων δὲν ἀναφέρονται; Γιὰ νὰ ντυθοῦ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 8ην ΣΕΛΙΔΑ

ΒΗΘΛΕΕΜΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΑΓΙΑ ΝΥΧΤΑ

Ὦ, Σύ, Γαλήνια κι' Ἅγια καὶ Θεϊκὴ Νυχτιά!!
Ἡ πλάση ἀποκοιμήθηκε, καὶ τὸ χλωμὸ φεγγάρι
λούζει μὲ φῶς τὸ Ἅγιο Ζεῦγος ποὺ ξενυχτᾶ
στῆς φάτνης τὸ βαθούλωμα. Κι' ἐκεῖ μέσ' στὸ χορτάρι,
Ἀγγελουδάκι, μὲ χρυσᾶ ὁλόσγουρα μαλλιά,
μέσ' στὸν Οὐράνιο Ὕπνο του χαμογελᾶ μὲ χάρι.

Ὦ, Σύ, Γαλήνια κι' Ἅγια καὶ Θεϊκὴ Νυχτιά!!
Ἅπλωσε, τὸ χαρμόσυνο μήνυμα τῶν βοσκῶν
καὶ τῶν Ἀγγέλων τοὺς ψαλμούς, στὰ πέρατα μακρυά.
Σύ, τὶς καρδιὲς πλημμύρισε μ' ἀγάπη, τῶν Πιστῶν
καὶ κάμε ὡς τὰ οὐράνια νὰ φτάσῃ τ' «Ὡσανὰ»
ὕμνος γλυκός, πολύφωνος, τραγοῦδι τῶν ψυχῶν.

Ὦ, Σύ, Γαλήνια κι' Ἅγια καὶ Θεϊκὴ Νυχτιά!!
Πόσο γλυκὰ χαμογελᾶ τ' ἀγαπημένο στόμα,
τὸ Θεϊκό, τοῦ Ἀγοριοῦ καὶ λάμπει ὅλη ἡ σπηλιά!!
Καὶ τοῦτο τὸ χαμόγελο μᾶς λέει πῶς ἀκόμα
τὸ λυτρωμὸ μᾶς ἔφερε. Μ' ἀγάπη, τὴν καρδιὰ
ἀνοῖχτε καὶ γεμίστε την, κι' ὑμνῆστε μ' ἕνα στόμα.
Χριστὸς γεννᾶται σήμερον, καὶ Δόξα κι' Ὡσανά.

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ὑπὸ Ἀνδρ. Κ. Βλασταρᾶ)

ΕΠΙ ΤΗ ΛΑΜΠΡΟΦΟΡΩ ΗΜΕΡΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΕΓΕΝΝΗΘΗ Ο ΜΕΓΑΣ ΕΙΡΗΝΟΠΟΙΟΣ

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΛΗΡΟΝ

—Πρὸς Τὸν εὐαγῆ Κλῆρον καὶ τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ι. Μητροπόλεως χάριν, ἔλεος καὶ εἰρήνην παρὰ τοῦ ἐν Βηθλεὲμ γεννηθέντος Σωτῆρος Χριστοῦ.

«Ἰδοὺ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔστε παντὶ τῷ λαῷ ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ».

(Λουκ. Β. 10)

Πράγματι, τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, χαρὰν μεγάλην καὶ ἀνεκλάλητον εὐηγγελίσατο ὁ ἐξ Οὐρανοῦ ἄγγελος κατὰ τὴν ἁγίαν ἐκείνην νύκτα εἰς τοὺς ἀγραυλοῦντας ποιμένας. Καὶ ἡ χαρὰ ἐκείνη, ἥτις ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ καὶ χαρὰ ὅλου τοῦ κόσμου, πληροῖ ἔκτοτε τὰς καρδίας ὅλων τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ, διότι λίαν ἐξαίρετα καὶ πολὺ σημαντικὰ ὑπῆρξαν τὰ ἀγαθά, τὰ ὁποῖα ἐξεπήγασαν καὶ ἀπέρρευσαν ἀπὸ τὸ ταπεινὸν Σπήλαιον καὶ τὴν φάτνην τῆς Βηθλεέμ. Ἐκεῖ ἐγεννήθη ὁ Σωτήρ, ὁ Ὁποῖος συνέτριψε τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄφεως τῆς Ἐδὲμ καὶ ἤνοιξε τὴν πύλην τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Ἐκεῖ ἐτέχθη ὁ ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμᾶς χειρόγραφον καὶ χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα. Ὁ ἐξαγοράσας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου τῷ τιμίῳ Αὐτοῦ αἵματι γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως. Ὁ εἰρηνεύσας καὶ συμφιλιώσας ἡμᾶς μετὰ τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς καὶ ἀναδείξας ἡμᾶς ἀξίους τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εὐδοκίας Αὐτοῦ. Ἐκεῖ ὁ ἀναζητήσας καὶ ἀνευρὼν τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον καὶ προσαγαγὼν τοῦτο τῷ Θεῷ Πατρί. Ἐκεῖ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης ὁ φωτίσας τὸν κόσμον μὲ τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ τῆς σωτηρίας. Ἐκεῖ ἐγεννήθη ὁ Σωτήρ, ὁ ἀποθανὼν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν ἵνα ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων γένηται. Ἰδοὺ λοιπὸν διατί σήμερον χαίρει καὶ σκιρτᾷ ἀπὸ εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίασιν ὁλόκληρος ὁ χριστιανικὸς κόσμος.

Ἀλλὰ χαίρει καὶ σκιρτᾷ, διότι πληροῖ τὴν καρδίαν ὅλων κατὰ τὴν ἁγίαν αὐτὴν ἡμέραν ἄκουσμα καινὸν καὶ παράδοξον. Καὶ τοῦτο εἶναι ὁ ὕμνος τῆς εἰρήνης, τὸν ὁποῖον ἔψαλεν ἡ οὐράνιος στρατιὰ τῶν ἀγγέλων ἄνωθεν τοῦ Σπηλαίου τῆς Βηθλεέμ, ὅπου ἐγεννήθη ὁ Μέγας Εἰρηνοποιός. Ἐκεῖνος, ὁ Ὁποῖος ἔφερε τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν, μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων καὶ τὴν ἐπίγειον εἰρήνην μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἡ μὲν πρώτη, δηλ. ἡ εἰρήνη μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἐπετεύχθη ἤδη διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, ὁ Ὁποῖος κατήλλαξε καὶ συνεφιλίωσε τὸν ἀποστάτην ἄνθρωπον μετὰ τοῦ Θεοῦ Πατρός, λύσας τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ τῆς ἔχθρας καὶ δωρησάμενος τὰ δῶρα τῆς υἱοθεσίας. Ἀλλ' ἡ δευτέρα εἰρήνη, ἡ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, παρὰ τὰς ὁλοκαρδίους εὐχὰς καὶ τοὺς ἐκ βαθέων πόθους, δὲν ἐπετεύχθη δυστυχῶς ἀκόμη, διότι ἡ ἀνθρωπότης δὲν ἐπλησίασε τὸν Θεὸν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης καὶ δὲν ἐνεκολπώθη τὰ ὑψηλὰ καὶ ἅγια τῆς ἀποκαλυφθείσης θρησκείας διδάγματα. Καὶ τοῦτο βλέπομεν συχνά, κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν ρῆσιν, νὰ ἐγείρωνται Ἔθνη ἐπὶ Ἔθνη καὶ Βασιλεῖαι ἐπὶ Βασιλείας. Βλέπομεν τὰς ἔχθρας καὶ τὰ μίση, τὰς φοβερὰς αἱματοχυσίας, τὰ ἐγκλήματα, τὸν ἀλληλοσπαραγμὸν τῶν ἀνθρώπων. Βλέπομεν καὶ τὸ ἀδύνατον τῆς διασφαλίσεως καὶ περιφρουρήσεως τῆς εἰρήνης διὰ διεθνῶν κοσμικῶν συνθηκῶν καὶ συμφωνιῶν.

Καὶ ἰδού, τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, φόβῳ καὶ τρόμῳ συνέχεται σήμερον ἡ ἀνθρωπότης. Τὸ ἀπαίσιον φάσμα τῆς πλήρους καταστροφῆς καὶ ἐξαφανισμοῦ πλανᾶται ὑπεράνω τοῦ κόσμου. Διὰ τοῦτο, περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν σήμερον καὶ κατὰ τὴν ἱερὰν ταύτην στιγμήν, τὰ ἑκατομμύρια τῶν πιστῶν ὀπαδῶν τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Σωτῆρος Χριστοῦ θερμὰς δεήσεις καὶ ἱκεσίας ἀναπέμπουσιν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου. Μετ' αὐτῶν καὶ ἡμεῖς ζηλωταὶ τῆς εἰρήνης καὶ τῶν εἰρηνικῶν διαβιώσεων τῶν λαῶν, ἂς κλίνωμεν εὐλαβῶς τὸ γόνυ ἐνώπιον τοῦ Θείου Βρέφους καὶ ἂς ἱκετεύσωμεν Αὐτὸ ἀπὸ τὰ βάθη τῶν καρδιῶν μας, ὅπως εὐδοκήσῃ, ἵνα τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπικρατήσῃ εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ τὸ ἅγιον φῶς, τὸ ἐκ τοῦ Σπηλαίου ἀναλάμψαν, φωτίσῃ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τῶν ἀρχηγῶν τῶν λαῶν, ἵνα βουλεύωνται εἰρηνικῶς ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἐξευρίσκουν λύσεις εἰρηνικὰς τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ αὐτῶν διαφορῶν.

Ἡ χάρις, ἡ εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία τοῦ ἐν Βηθλεὲμ τεχθέντος Σωτῆρος Χριστοῦ εἴη μεθ' ὑμῶν καὶ τὸν οἶκον ὑμῶν.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 1962

Διάπυρος πρὸς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Σωτῆρα Χριστὸν εὐχέτης

Ὁ Μητροπολίτης

+ Ὁ Πατρῶν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ο ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ ΑΠΕΔΕΧΘΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΝ ΤΟΥ ΤΙΤΟ

ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΙΝΑΝ

ΜΟΣΧΑ, 24.— Ὁ κ. Κροῦστσεφ ἀπεδέχθη πρόσκλησιν τοῦ προέδρου Τίτο ὅπως ἐπισκεφθῇ τὴν Νοτιοσλαβίαν. Ὁ χρόνος τῆς ἐπισκέψεως θὰ καθορισθῇ ἀργότερον. Ἡ ἀποδοχὴ τῆς προσκλήσεως θεωρεῖται ὡς νέα πρόκλησις πρὸς τὴν κομμουνιστικὴν Κίναν καὶ ἐπιβεβαίωσις τῆς πλήρους προσωπικῆς ἐπικρατήσεως τοῦ Σοβιετικοῦ ἡγέτου εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Ἑρμηνεύεται ἐπίσης ὡς ἔνδειξις ὅτι παρίσταται ἀνάγκη περαιτέρω προσπαθειῶν πρὸς ρύθμισιν τῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ὑφισταμένων εἰσέτι ἐκκρεμοτήτων τοῦ παρελθόντος.

Ὡς γνωστόν, τόσον ὁ πρόεδρος Τίτο, ὅσον καὶ ὁ κ. Κρούτσεφ, κατέστησαν σαφὲς κατὰ τὴν πρόσφατον ἐπίσκεψιν τοῦ πρώτου εἰς Μόσχαν, ὅτι ὑφίστανται εἰσέτι προβλήματα μεταξὺ τῶν χωρῶν των καὶ τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων. Ἡ νέα προσωπικὴ ἐπίδειξις φιλίας τοῦ Κροῦστσεφ πρὸς τὴν Νοτιοσλαβίαν, τὸν ὑπ' ἀριθ. 1 ἐχθρὸν τῆς κομμουνιστικῆς Κίνας, ἀναμένεται νὰ διευρύνῃ περαιτέρω τὸ χάσμα μεταξὺ κομμουνιστικῆς Κίνας καὶ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

Συνήθως, ὁ κ. Κροῦστσεφ ἀναπαύεται ἐπί τι χρονικὸν διάστημα κατὰ τὸν Ἰανουάριον ἢ ἄλλον μῆνα τοῦ χειμῶνος.

Οἱ ἐνταῦθα Δυτικοὶ διπλωμάται πιστεύουν ὅτι ὁ πρόεδρος Τίτο ἐνίσχυσε τὸ γόητρόν του μὲ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς Μόσχαν, ἐνῷ παραλλήλως ἐξησφάλισε τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Κροῦστσεφ ἀναγνώρισιν τῆς χώρας του ὡς σοσιαλιστικοῦ κράτους.

Ἐν τῷ μεταξύ, τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου ἀναφέρουν ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ καὶ Κινέζοι ἡγέται, εἰς νέαν ἐκδήλωσίν των, στρεφομένην προφανῶς κατὰ τῆς Ρωσίας, ἐπιβεβαιώνουν εἰς τὸ Πεκῖνον ὅτι διεξάγουν πραγματικὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ συγχρόνου ρεβιζιονισμοῦ.